

tribuna

LIST ŠTUDENTOV LJUBLJANSKE UNIVERZE

LETO V.

LJUBLJANA, 10. JANUARJA 1955

St. 1

NOVE NALOGE-DOVOLJ DELA

Na osnovi bogate diskusije in dela organizacijsko-politične komisije in komisije za družbeno upravljanje so bili izdelani sklepi, ki naj bi bili vodilno gibalno političnega življenja naše organizacije. Iz njih povzemamo osnovne misli.

Pred našo organizacijo se v tem letu postavlja v zvezi z družbenim upravljanjem nanaša Univerza mnogo novih in odgovornih nalog. Naša Univerza šele stopa v obdobje družbenega upravljanja in na tem področju nimamo nobeni h izkušenj; za to so nakazane osnovne smernice.

Komisija je v celoti podprla stališče izvršnega sveta LRS: enotno Univerzo s petimi fakultetami. Na takšen način je v večji koncentraciji univerzitetnih profesorjev in učnih moči na sploh zagotovljena podpora znanstvenemu delu in kvaliteti posameznih fakultet in Univerze. Omogočena je večja in boljše izbira znanstvenega kadra, dana je večja materialna osnova znanstvenega dela in tako tudi kvaliteta študija.

Bilo bi skrajno škodljivo ločiti vlogo študentskega predstavnika od predstavnikov

KONKRETNE NALOGE NAŠIH ZDRUŽENJ

Združenja morajo takoj začeti z organizacijo širokega in živahnega ideološko-političnega

borbi proti zaostalosti tega življenja v domačem okolju.

ZSJ kot celota je dolžna, da preko aktivnosti klubov in društev ter drugih oblik dela omogoča na eni strani vsestransko kulturno, športno in vzgojno delo študentov, na drugi strani pa navaja študente, da se ukvarjajo z družbenimi vprašanji. V ta namen je potrebno, da posveča stalno pozornost moralni vzgoji študentov in vključevanju študentov v društva in klube. Posebno pozornost moramo v bodoče posvetiti organizaciji političnega in družbenega življenja v naših študentskih domovih in pojačati borbo proti raznim negativnim pojavom. Prav tako mora organizacija posvetiti posebno pozornost in skrb razvijanju politične aktivnosti prvih letnikov. Mlajši tovariši, ki prihajajo iz srednjih šol, naj se čimprej vključijo v politično delo. Za splošni ideološki dvig študentov je potrebno poživiti individualno politično delo. Na univerzi, posebno pa še na humanističnih fakultetah mnogo bolj kot doslej voditi sledi voditi račun o pojavih kle-

rikalizma in idejne dezorientacije. Razvijati mora take oblike idejno-političnega dela, ki bodo ustrezale družbeni vlogi socialističnega intelektualca.

Družabno življenje, se je sicer v zadnjem letu precej razmahnilo, vendar še ne v dovoljni meri. ZSJ se mora boriti, da najde primerne prostore, ki bi omogočili širši razmah družabnega in kulturnega udejstvovanja.

Pri sprejemanju fakultetnih pravilnikov je potrebno zaostri vprašanje dviga strokovne usposobljenosti študentov in vzgoje znanstvenega naraščaja.

Da bi mogli izvršiti vse te naloge, nam je potrebno, da bo naš list TRIBUNA kot organ ZSJ razvijal dosledno ideološko in politično borbo proti vsem napačnim in negativnim pojmom. Poleg vprašanj, ki se tičejo izključno študentov in njihovega življenja v okviru univerze, mora obravnavati tudi vlogo študentov v družbenem življenju, njihovo povezovanje s tereonom, ekonomski položaj študentov in podobno.

I. mednarodna študentska konferenca o kulturni aktivnosti pričela z delom

(Od našega posebnega dopisnika)

LJUBLJANA. 5. januarja se je pričela v Ljubljani I. mednarodna študentska konferenca o kulturni aktivnosti, ki so se je udeležili predstavniki Burme, ZDA, Italije, Francije, Nemčije, Kanade, Saara in Jugoslavije. Konferenca se je udeležila tudi generalni sekretar COSEC-a g. John Thompson.

Otvoritvene svečanosti I. konference o kulturni aktivnosti so se udeležili poleg že omenjenih delegacij predstavniki našega političnega in kulturnega življenja, med njimi predsednik Univerze. Sveta Ljubljanske univerze prof. Boris Zihner, rektor univerze dr. ing. Anton Kuhelj, član predsedstva SZDL dr. Jože Potrč, predsednik Mestnega ljudskega odbora dr. Marjan Dermastja, predsednik Sveta za prosveto in kulturo pri MLO dr. Heli Modic, predsednik CK MLS Franček Mirtič in drugi.

Prvi je povzel besedo Milojko Brulović — Čiča, predsednik CO ZSJ, ki je v krajšem nagovoru pozdravil delegate in častne goste, nakar je spregovoril o pomembnosti te konference in o nalogah, ki jo čakajo pri njenem delu.

Za njim je konferenco pozdravil rektor Ljubljanske univerze dr. ing. Kuhelj, ki je začel delegatom in konferenci uspešno delo v upanju, da bo ta konferenca prispevala k boljšemu razumevanju med študenti različnih narodov.

Predsednik Sveta za prosveto in kulturo pri MLO dr. Heli Modic je v svojem nagovoru poudaril, da je Jugoslavija v svoji zgodovini mnogo prispevala v splošno kulturno zakladnico človeštva.

V imenu COSEC-a je spregovoril g. John Thompson, ki se je zahvalil za izredno gostoljubnost in poudaril, da bo ta konferenca gotovo rodila bogate sadove pri sodelovanju študentov različnih narodov. S tem je bila zaključena svečana otvoritev I. mednarodne študentske konference o kulturni aktivnosti.

Istega dne popoldne so se pričela I. plenarna seja. Najprej je bil izvoljen komite konference, volji ga en član vsake delegacije, ki sodeluje na konferenci. Potem se je pričela diskusija o splošnih vprašanjih kulture in oblikah dela, ki naj se jih konferenca poslužuje. Ker je to I. konferenca o kulturni vprašanji, je bila ta diskusija izredno pomembna.

Naslednji dan je konferenca, ki ji je predsedoval generalni sekretar COSEC-a g. John Thompson, nadaljevala s svojim delom. Najprej je bil prebran referat Zveze študentov Jugoslavije, ki bo gotovo predstavljala velik prispevek pri reševanju mnogih vprašanj, ki jih mora konferenca rešiti. Proti koncu dopoldanskega zasedanja je g. Boni, predsednik UNURI (Italija) prebral referat Italijanske delegacije. Po obeh referatih je bila zanimiva diskusija.

Medtem, ko to poročamo, konferenca nadaljuje s svojim delom. O konferenci bomo še obširno poročali.

I. mednarodna konferenca

5. januarja ob 11. uri je v Sejnih dvorani Ljubljanskega magistrata predsednik Zveze študentov Jugoslavije tovarš Milojko Brulović otvoril I. mednarodno študentsko konferenco o kulturni aktivnosti.

Svečani otvoritvi konference so poleg delegatov 8 držav (Nemčija, Italija, Saar, Cana-

Med konferenco

da, Burma) — predstavniki države dogovorili o medsebojnem praktičnem sodelovanju v prihodnjem letu. Dalje naj bi se po našem predlogu formirala — za vzdrževanje zveze med takimi dvema konferencama — nekako stalno koordinacijsko telo, katerega naloga bi bila informativno in kritično seznanjanje študentov vseh držav z raznimi oblikami kulturne aktivnosti posameznih študentskih organizacij. Cilj delovanja, katerega vsebina je bila organizirano združeno napredovanje posameznih nacionalnih študentskih uni in smeri intenzivnejšega in smotnejšega mednarodnega sodelovanja študentov na kulturnem polju.

Zveza študentov Jugoslavije pričakuje od te konference predvsem dve stvari. Prvo: mislimo, da je potrebno — in to tudi od konference tudi pričakujemo — da predstavniki Nacionalnih študentskih uni določijo osnovna načela, ki bi vodila skupne napore za realizacijo intenzivnejšega in boljše organiziranega kulturnega sodelovanja med študenti raznih držav. Drugo: pričakujemo, da bo konferenca sklenila o konkretnem sodelovanju in izmenjavi študentskih kulturnih skupin v L. 1955.

Glede na izkustvo, ki si ga je pridobila Zveza študentov Jugoslavije v svojem dvehletnem delovanju na tem področju (že od mednarodne študentske konference v Kopenhagenu 1953 leta), bomo konferenci predlagali, da se organizirajo konference študentov — voditeljev študentskih kulturnih institucij in organizacij, redno vsako leto. Te redne letne konference bi bile mesto, na kate-

Ker nam referat delegatov posameznih Nacionalnih študentskih uni še niso poznani, objavljamo nekaj misli iz referata, ki ga je za to konferenco pripravila ZSJ. Tema: Študentsko sodelovanje z izmenjavanjem in gostovanjem umetniških skupin in društev preko nacionalnih in mednarodnih festivalov. Središče referata so (glede na izrazito delovni značaj konference) sledeča praktična vprašanja:

Kako omogočiti neposrednejše kontakte med tistimi študenti, ki vodijo kulturna in umetniška društva in skupine in organizirajo festivale?

Kako utrditi informativno službo, ki bi dajala vse podatke o kulturnih in umetniških programih in slično in ki bi na ta način olajševala izmenjave in gostovanja?

Kaj lahko storimo, da bi se s finančne strani olajšala izmenjava in gostovanje kulturnih in umetniških skupin?

Oblike mednarodnega kulturnega sodelovanja študentov, kakor razni kulturni seminarji, študijske turnee, razstave, sodelovanje visokih umetniških šol in slično, zahtevajo po našem mišljenju mednarodne sestanke, v obliki že zgoraj omenjenih konferenc kulturnih ekspertov, odnosno onih študentov, ki v posameznih državah vodijo razne oblike kulturne in umetniške oblike študentov. S tem ni rečeno, da predstavniki Nacionalnih študentskih uni ni treba prisostovati na njih. Zveze bi bile organizatorji konferenc ekspertov; vršile bi tudi druge dolžnosti v zvezi z mednarodnim kulturnim sodelovanjem.

Bistvena teh dolžnosti bi bila organizacija in vodstvo že zgoraj omenjene infor-

mativne službe. To koordinacijsko telo, nujno potrebno za intenzivno mednarodno sodelovanje študentov, bi imelo sledeče naloge:

a) da preskrbi osnovne podatke o kulturno umetniških skupinah študentov posameznih držav;

b) da preskrbi osnovne podatke o festivalih, ki se organizirajo v posameznih državah;

c) da prouči možnosti gostovanja o umetniških skupin in kulturnih skupin v posameznih državah.

Ta informativna služba bi tudi neposredno pri vsaki letni konferenci ekspertov tiskala informativno publikacijo, ki bi vsebovala zgoraj navedene podatke.

Razumljivo je, da bi Nacionalna študentska unija, ki bi organizirala tako mednarodno konferenco in v zvezi s tem tudi enoletno informativno službo, morala imeti pomoč ne le vseh Nacionalnih študentskih uni in COSEC, ampak tudi pomoč in sodelovanje UNESCO, zlasti njegovega mladinskega instituta v Münchnu.

Navedli smo nekaj problemov, ki jih bo v teku petdnevnega zasedanja konferenca splošila kot objekte diskusije delegacije ZSJ.

Upamo, da jim bomo ob sodelovanju z delegacijami ostalih NUS rešili, kakor tudi tiste, ki jih bodo v svojih referatih in diskusijah načele one. Rešitev nekaterih splošnih vprašanj kulturnega sodelovanja, posebno pa konkretni aranžmaji kulturnega sodelovanja, sklenjeni na tej konferenci, bodo gotovo pozdravljeni od študentov vseh držav — tudi tistih, ki se sprito objektivnih težav vabilu ZSJ niso moglo odzvati.

Naša konferenca — korak naprej h kulturnem zbližanju študentov po svetu

Ljubljana yougoslavie

patronnée par l'union des étudiants yougoslaves et le COSEC

janvier 5-9 1955

1e conférence internationale des étudiants sur

les activités culturelles

détails auprès de votre union nationale d'étudiants

Vsem podjetjem, ki so prispevala darila za našo novoletno križanko, se uprava in uredništvo »Tribuna« najlepše zahvaljujeta

Maršal Tito med indijskimi študenti

Opraksi in devetem semestru

PEDAGOGIKA IN BODOČI PROFESORJI

V 17. številki našega lista smo objavili daljši sestavek ing. Stanislava Sotška o študijskem načrtu gozdarskega oddelka. V tej številki objavljamo članek, ki sta ga napisala dva študenta gozdarskega oddelka o vsem problemu, vendar z drugačnega stališča. Članek objavljamo v celoti.

V zvezi s člankom tov. prof. ing. Sotška Stanka v eni zadnjih »Tribun« si dovoljujemo podati nekaj naših pripomb o stvarih, ki se v njih s njim ne strinjamo.

V preteklem šolskem letu se je na gozdarskem oddelku mesto doždenega semestrskoprakse prvič uvedla počitniška praksa. V teh letih se je namreč pokazalo, da semestrskopraksa skoraj v ničemer ni dosegla svojega smotila, ki naj bi bil povezava teoretske ob-

si je ogromna večina naših študentov pridobila pravičen odnos do takšnega dela, saj ni med nami malo študentov, ki so bili v delovnih brigadah po trikrat ali štirikrat. Samo radi tega žrtvovati tako dragocen semester v celoti, pa je po našem mnenju stvar, ki si je ne smemo privoščiti.

Nič čudnega, da je volja do dela pri študentih iz dneva v dan plahnela in da je praksa v celoti pustila pri vseh porazen vtis in jih temeljito razočarala v marsičem, na kar so prej še idealno gledali. Temu se je pridružil še slaba organizacija prehrane in prenočišč, ki je bila ponekod nevrzbrna. Tako je bilo n.p.r. na Kromberškem gradu pri Novi Gorici šestdeset študentov brez vode za umivanje in skoraj brez

napake, ki pa so bile malenkostne v primeri z našimi. Povsod so bili v stikih tudi z vodstvi podjetij ter gospodarstev in uprav. Mi razen na žagi v Stahovici z delavstvom skoraj nismo prišli v stik. Letos so trdo delali in temu primerno tudi zaslužili po trikrat več kot mi. Marsikdo si je tako lahko opomogel in si pripravil potrebna denarna sredstva za prihodnje šolsko leto, saj so nekateri zaslužili tudi po 17000 din in več v enem mesecu. Ta denar ni bil morda miloščina, ampak plačilo na osnovi resničnosti izvršenega dela.

Razen tega smo mnenja, da za semestrsko prakso, ki naj bi po svojem namenu seznanila študente z vsem, kar so prej čuli na svojih predavanjih, v gozdarstvu, jesenski čas ni najbolj primeren. Zajeti vsi problematiki gozdarstva se radi posebnih oblik gozdne dejavnosti ne da samo v jeseni, ampak v vseh letnih časih. To nalogo pa naj bi dosegli raje praktične vaje na terenu, pod direktnim vodstvom naših profesorjev ob različnih letnih časih. Te naj bi predmetu in snovi primerno trajale po nekaj dni, včasih morda samo dva, tri dneve. Podobne bi bile sedanjim geodetskim vajam ob koncu četrtega semestra. Seveda prihaja tu na dan vprašanje organizacije in zagotovitve potrebnih sredstev.

Radi počitniške prakse bo seveda nekoliko manj počitnic. Toda najti tri mesece v štirih, petih letih študija najbrže ni tako hud problem. Poleg tega lahko študent v en mesec prakse absolvira celo pred svojim vpisom na fakulteto. Ta mesec naj bi bil posvečen predvsem temu, da bodoči slušatelj gozdarstva spozna kaj vse ga še čaka, in da se eventualno premisli še pred vpisom. Mnogi smo pri nas mišljenja, da bi to sploh moral biti pogoj za vpis na oddelku, tako kot je to mnogokje drugod.

Radi tega »prikrajšanja« na počitnicah se negativni rezultati na študiju prav gotovo ne bodo pokazali. Saj se je tudi sedaj pokazalo, da v prostem času, ki je bil po starem od sredne decembra pa do februarja, ni bilo opravljenih skoraj nič izpitov. Vzroke zaostajanja v študiju je treba iskati drugje, namreč v neurejenosti razmerah na fakulteti, neurejenosti vaj, neurejenosti učnih načrtov in v vseh letih po ustanovitvi oddelka. Vendar je to posebno poglavje, ki se ga na tem mestu ne bi dotikali radi omejenosti prostora. Omogo-

je v gozdarstvu ni slučaj. Ne bi se pa spuščali pri tem v vprašanje, kakšnih organizacijskih oblik se poslužujejo. Dejstvo je, da so bili vedno bolj zadovoljni s svojo prakso kot pa mi, ki smo bili ob koncu prakse vedno proti temu, da se tak način dela ponovi še prihodnje leto.

Se o vprašanju devetega t.k.v. »diplomskega« semestra. Naše mnenje je, da je bila uvedba devetega semestra popolnoma upravičena, pa čeprav nosi zaenkrat, morda samo letos, naslov »diplomske«. Dosedaj je bilo namreč tako, da smo morali slušatelji vsi snov, ki v gozdarstvu ni ravno najmanjša, absolvirati ravno radi dosežanje semestrskoprakse v sedmih semestrih. Prenatrpnost predavanj in vaj je bila zato preočita, posebno v zadnjih letnikih. Nujno je, da se tudi radi tega kopičili zaostanki, kjer je bil tekoči študij praktično nemogoč. Odkrito priznamo, da smo zahtevali devet semestrski v letošnjem letu tudi radi otroških doklad in priznanja absolventaškega staža, tako kot ga imajo na tehnični fakulteti, saj je gozdarstvo in agronomija prav tako tehnična panoga, ki se peča s proizvodnjo najbolj komplicirane žive stvarine. Niti ne zaostajamo, kar se obsežnosti snovi tiče, za povprečnim oddelkom tehnične fakultete. Če nam tega v letošnjem letu ne bi priznali, bi se nam storila krivica. Mnenja pa smo, da novo uveden semester v bodoče ne bi ostal »prazen« — kot se je zgodilo letos — več ali manj radi objektivnih pogojev.

V devetem semestru naj bi slušatelji poslušali razna specialna poglavja. Število ur in morebitnih vaj pa bi moralo biti omejeno na minimum, obisk pa fakultativen. V preostalih osmih semestrih pa naj bi bila snov bolj enakomerno porazdeljena kot dosedaj. Tak režim imajo marsikje drugod, tudi v Švici, ki jo pri nas tako radi jemljemo za zgled.

Simončič Tone
Čiglar Milan

Vsa podjetja, katerih noveletne čestitke objavljamo v tej številki, prosimo, da nam oprostite zamudo, ki je nastala zaradi tehničnih ovir v tiskarni.

Reforma našega šolstva je še dalj časa oredni problem naše prosvetne politike. To vprašanje se nam vsiljuje v ospredje z vsoto nujnosti, kajti splošna vzgoja, izobraževanje in še posebej razvoj moralne zavesti naše mladine zaostaja za razvojem in potrebami socialistične demokracije. Zato je povsem razumljivo, da si prizadeva naša družba po vseh svojih močeh privedi naše šolstvo in vzgojo sploh na bolj ploden pot. V ta namen so bile ustanovljene pri republikah svetilnice prosvete in kulturo posebne šolske komisije, ki proučujejo možnosti reforme šolstva. Zanimanje za šolo je zajelo tudi družbene organizacije. Na raznih sestankih in zborih voljevo zavzema problematika vzgoje pomembno mesto. Vendar se mi dozdeva, da so vse te diskusije preveč enostranske. Ukvarjajo se izključno z osnovnimi in splošnimi srednjimi šolami, ki so središče našega šolstva, ne moremo izgrajiti celotnega šolskega organizma. Naša fakulteta usposablja neposredno ali pa posredno veliko večino vzgojnega osebja. Ker je usposobitev vzgojiteljev njihov socialistični lik najvažnejši in najpomembnejši vzgojni činitelj, ki ga ne more nadomestiti nobena druga vrsta vzgoje, moramo posvetiti reforma šolstva, bi morali posvetiti tudi vzgoji študentov in tej ustanovi še posebno pozornost.

Naša fakulteta ima dve nalogi. Usposablja mora znanstveni in pedagoški kader. Zaradi posebnih zahtev in potreb vsake izmed omenjenih funkcij je izredno obsejna s tako enotnim študijskim sistemom in režimom kot je naša šolnostrojna in neizbežna. Naši fakulteti ni težko ugotoviti, da ima pedagoška funkcija izredno podoben značaj. Zato ni čudno, da prihajajo diplomati omenjene fakultete na srednje šole pedagoške, metodološke, psihološke in ideološke predložitve usposobitvi. Študenti nimajo možnosti, da bi v dovoljni meri spoznali vzgojne in izobraževalne zahteve naših družb, duševno dinamiko in zmogljivosti dijakov ter navedenih vzgojnih in izobraževalnih del z njimi. Za tako stanje nosi odgovornost poleg klubov Zveze študentov (mladeni politične aktivnosti) in nekaterih objektivnih vzrokov, ki ne moremo biti v celoti naša odgovornost. Vsi socialni sestavi in neraznost mnogih študentov, ki ne želijo veseliti do pedagoškega poklica (predvsem pomanjkljiv študijski sistem, ki ne upošteva dovolj potreb srednje šole).

Mnogo prebalo ne bi znanstveni temveč krivičen način. Diplomant filozofsko poudarja isto snov, ki je za srednjo šolo najbolj primerna, njene vrednosti in vzgojne elemente, posebno metodološke priprave za to ali oni problem itd. Zaradi stroge znanstvenosti in pedagoške indifferenčnosti mnogih tov. profesorjev ostane razvoj pedagoške poklice zavesti, čuta odgovornosti do dela z mladino, zavesti o težavnosti in kompliciranosti vzgojiteljskega poklica pri veliki večini študentov na zelo nizki stopnji. To so osnovne pogoje, ki ne omogočajo uspešnosti vsakega in še posebej vzgojiteljskega poklica. Namda ti študenti, ki se zaveda svojih odgovornosti in dolžnosti do mladine in družbe, ter čuti veselje do svojega poklica bo kos svojim poklicnim nalogam. Pri tem pa ne bo smelo trpeti Najti izhod iz tega začaranega kroga ne bo enostavno. V Avstriji hočejo rešiti to vprašanje na zelo radikalen in za študente precej ake fakultete dobi profesorstvo pričevanje in legitimacijo za ta poklic šele po enem letu priprave na fakulteti, ki ni izmed bolj-ših srednjih šol. Dodelajo mu mentorja in pri njem hospitira ter se tako pripravljajo za lastni nastop. Če pokaže kandidat v tem letu za vzgojiteljski poklic potrebne sposobnosti je sprejet v

službo, v nasprotnem primeru pa ga odslužijo. Tako se dogaja, da ostane študent po pet in več leten študiju še vedno brez poklica. Na tak eksperimentalni način mi tega vprašanja prav gotovo ne bomo reševali. Toda tudi pri nas bo morala dobiti pedagoška praksa pomembnejše mesto pri doždenju kdo je za vzgojiteljski poklic sposoben in kdo ni.

Poleg omenjenih objektivnih razmer, ki izključujejo možnost temeljitije pedagoške usposobitve naših študentov, obstajajo tudi nekatere subjektivne slabosti, ki to pomanjkljivost še zaostrejuje. V mislih imam čisto podcenjevanje pedagoških predmetov s strani nekaterih tov. profesorjev in tudi prosvetnih funkcionarjev na terenu. Večkrat lahko slišimo podobne izjave: Pedagoško se mora roditi in se naučiti ne more. Pedagoške je na naši fakulteti že itak preveč. Ko smo mi študirali je sploh nismo imeli... Za pedagoško delo vas bo praksa usposobila... Če želite več pedagoške, potem rajši več metodike (ne vedo pa, da je pedagoška in mladinska psihologija osnova vsake šolske metodike) in razumljivo je, da prenašajo ti tov. profesorji svoje nazore tudi na študente, ki pedagoško usposabljanje in vzgojno delo že itak močno podcenjujejo. Ni moj namen polemizirati s temi nazori, kajti sodobna pedagoška znanost jih je že zdavnaj ovrgla. Rad bi le opozoril na družbeno škodljivost vsaj dveh ugovorov proti potrebi pedagoške usposabljanja, ki sta najbolj razširjena in za pedagoško prakso najbolj nevarna. Gre za »rojene« in v »praksi nastale« pedagoške. Marksistična pedagoška ne zanika pomanjkljivosti pedagoških dispozicij in praktičnih izkušenj mnogih vzgojiteljev. Vzoredno pa poudarja to, kar dokazuje tudi pedagoška praksa, da same dispozicije ne morejo biti za uspešnost vzgojno izobraževalnega dela. Poleg tega je takih rojenih vzgojiteljev silno malo, čeprav jih rabimo mnogo. Vsi, ki teh dispozicij nimajo ali jih imajo premalo, se morajo občejevanja z mladimi ljudmi in vzgajanja pač naučiti.

Nič manj nevaren in škodljiv je tudi naslednji ugovor: Za pedagoško delo vas bo že praksa usposobila. Tako stališče je za nas nesprejemljivo, čeprav ne dvomimo o vačnosti vzgojne prakse. Mi ne moremo več dopuščati, da bi vzgojitelji samovoljno ekspe-

rimentirali z mladimi ljudmi, dokler si ne pridobijo neke pedagoške rutine. Delo takega praktika je vedno bolj manj praktično, mehanično in brez globlje pedagoške utemeljenosti. On ne pozna niti otroka niti bistvenih činiteljev uspešnega vzgojno izobraževalnega procesa in vsaka sprememba v razredu ga lahko postavi v slepo ulico. Ti ugovori so še posebno škodljivi zato, ker odhajajo precejšen del absolutno naše fakultete na nižje gimnazije, ki je naloga gimnazije le naučiti dijakke logično misliti in jih pripraviti za univerzo. To je samo ena njena funkcija. Ima pa tudi prav tako važne vzgojne naloge. Tudi se mnogi vzgojitelji, predvsem srednješolski izogibajo, ker so težje in so zanje manj pripravljeni. Vzgojne in izobraževalne naloge naše šole morajo postati vzoredni in enaki vrednoti. Tudi malomeščan, ideološki mlačnež in politični reakcionar je lahko izobražen toda za našo družbo brezkoristen. Le izobražen in socialistično vzgojen človek lahko vzame v naši družbi polnovredno mesto.

Pomanjkljivosti in slabosti na naši fakulteti se morajo odražati tudi v zavesti bodočih vzgojiteljev. Češar so se naučili in navezali na univerzi to bodo jutri prenesli v gimnazijo. Zato imajo mnoge slabosti na naših gimnazijah svoje korenine v pomanjkljivosti na univerzi. Trdimo lahko celo to, da je prav v preminih pedagoški usposobitvenosti, politični in ideološki indifferenčnosti mnogih vzgojiteljev ter v pogostih birokratskih odnosih do dijakov (in precej tega so prinesli vzgojitelji tudi iz univerze) eden izmed osnovnih razlogov, da naše šolstvo in še posebej gimnazije ne izvršujejo vseh svojih vzgojnih nalog. V tem letijo razlogi, da so srednje šole in tudi visoke šole največkrat le izobraževalne pa tudi vzgojni zavodi. One ne usposabljujejo svojih dijakov v dovoljni meri za delo in življenje v socialistični družbi. Tega se mnogi zavedajo, vendar neradi priznajo.

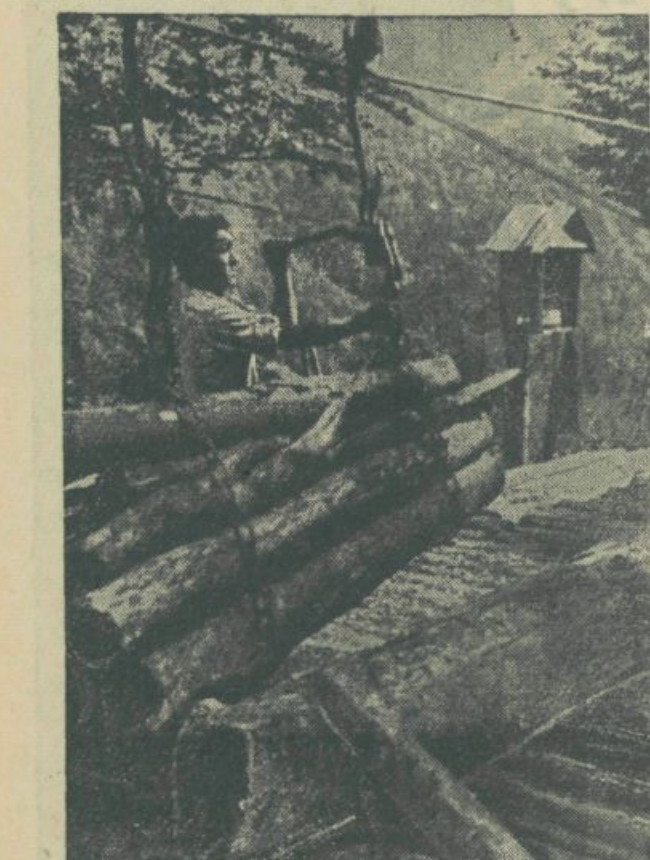
Strničnik Franc

Grosistično trgovsko podjetje - Trgopromet-Kočevje

nudi vse vrste blaga in se priporoča tudi v letu 1955!

TRGOVSKO PODJETJE "Vitaminka" V TRBOVLJAH

želi vsem svojim odjemalcem srečno Novo leto!

Zidnica — osnova za transport

ravnane snovi pri predavanjih s praktičnimi izkušnjami na terenu. Slušatelji bi se morali seznaniti s težavnostjo gozdarskega poklica in spoštovati fizično delo. Vendar je naša praksa v vseh letih popolnoma zgrešila svoj cilj, kar smo na svoji koži občutili najbolj študentje sami in je zato iz naših vrst prva prišla zahteva po ustrežnejšem načinu seznanjanja študentov z njihovim bodočim poklicem.

Prakse bi morale biti pod neposrednim nadzorstvom naših profesorjev in drugih za to kvalificiranih strokovnih moči n. našim podjetju »Silvia« v Kamniški Bistrici, Stahovici in Veliki Nedelji ter na nekaterih gozdnih upravah na Kra. su. Vendar je bila večina skupin deležna v štirih mesecih dveh, treh obiskov naših profesorjev, sicer pa smo bili prepušteni samim sebi, kvečjemu še nižjemu logarskemu osebju. Tako je bilo prvo leto in skoraj nič drugače tretje leto. Zgledalo je, da se razmere tudi v bodoče ne bodo spremenile.

Organizacija prakse je bila pod vsako kritiko. Tako smo večkrat prihajali na delovna mesta, kjer naši delovodje pravzaprav niso vedeli, kaj naj z nami počno. Imeli smo občutek, da bodo najbolj veselili, ko bodo študentje spet odšli. Ker velikokrat ni bilo močno zapeljati tolikšnega števila študentov in je bilo pač treba delati, so nam odkazali brezsmiselna dela. Naj navedemo samo breznačajno in nestrokovno kopanje jamic za pogozdovanje prodiš na Dravi pri Vel. Nedelji. Vsa praksa se je tako omejila na fizično delo, pri čemer je treba omeniti, da

stolenišče. Vezani smo bili na kolektivno prehrano, ker druge izbire nismo mogli imeti in bili tako ponekod predmet nesramnega izrabljanja.

Napačno je bilo, da se je skozi tri leta vztrajalo pri takšnemu načinu prakse in da se je prej ni s tem prenehalo, ko se je videlo, da ni za izvedbo načrta potrebnih sredstev. Ker tudi za bližnjo prihodnost ni kazalo, da bi prišlo do kakšnih bistvenih izboljšanj, je bilo edino pametno, da se je semestrskopraksa črtala iz učnega načrta našega oddelka. V letošnjem šolskem letu se je vpisalo novih šestdeset slušateljev in tolikšnemu številu na enem ali treh mestih najti zaposlitev, ki naj bi študentom nudila to, kar jim praksa nudi mora, je brez številnega strokovnega osebja in pravilnega vodstva nemogoče.

Letošnji praktikanti so bili, kar se tega tiče, na veliko boljše. Po novem načrtu mora vsak slušatelj v času svojega študija absolvirati tri mesece prakse po lesnoindustrijskih podjetjih in gozdnih gospodarstvih. Prvi mesec si lahko izberejo delo kjerkoli, ostala dva meseca pa morajo prebiti po svoji izbiri pri podjetjih oz. gospodarstvih, ki jih fakulteta posebej predvidi in kjer si zagotovijo potrebno strokovno vodstvo. Polje je, da v bodoče čimveč študentov opravilo ta del svoje prakse pri podjetju »Silvia«. Seveda vsi tega ne bodo mogli.

Prepričani smo, da so se letošnji praktikanti naučili mnogo več kot pa mi. Vsa po njih izjavah sklepamo tako. Večina je bila z delom močno zadovoljna. Bile so tudi

Les — največje bogastvo

čiti slušateljem normalen in tekoči študij, to bi morala napraviti fakulteta, pa bi bilo potem še vedno dosti »počitnic«. Seveda študentje ne bi smeli pri tem ostati pasivni.

Pri naših kolegih agronomih je semestrskopraksa še ostala. Takšna oblika je tudi po našem mnenju njihovi dejavnosti bolj primerna, saj zasledujejo v času prakse lahko vse pike od setve do žetve, kar

Št. 1
tribuna
LJUBLJANA, 10. januarja 1955

TRIBUNA, list študentov ljubljanske univerze. — Odgovorni urednik Bogdan Pleša, aba. ekon. — Uredništvo in uprava: Ljubljana, Miškolčeva 5a, telefon 22-102. — Tekoči račun Narodne banke 606-T-841. — Letna naročnina 200 din. — Tiska tiskarna Slov. poročevalca.

dotaknjen. Niso pa naperjali svojega orožja samo proti sovražniku, ki jim je stal od fronte; borili so se morali dosti vztrajneje za ohranitev enotnosti lastnih vrst, lastnih organizacij, ki so postajale po njihovem pojmovanju vse bolj in bolj inficirane s sovražniškimi teorijami in nazori. Totalizacija je postajala vse bistvenejši atribut

oklope in danjem povelj za izpade. Proti temu dvema braniteljema pa se v najrazličnejših oblikah javlja napadalec. Njegove ideje so včasih izražene jasno in nazorno — to, seveda, tembolj, čim manj je radikalizma v njih. V glavnem pa morajo vse tište težnje, ki jih je izrazil levčarski, revolucionarni del mladine, vsaj za

V DANAŠNJI ŠTEVILKI ZACENJAMO OBJAVLJATI SERIJO ČLANKOV, KI JIH JE POD GORNJIM NASLOVOM NAPISAL ZA NAŠ LIST TOVARIS SLAVKO KREMENŠEK, ABSOLVENT ODDELKA ZA ZGODOVINO NA LJUBLJANSKI FILOZOFSKI FAKULTETI. — KER JE TO PRVI POIZKUS OBDELAVE TE ZANIMIVE TEME, NA ČLANKE, KI JIH BOMO OBJAVLJALI V NADAJEVAJNJIH REDNO V VSAKI ŠTEVILKI, BRALCE SE POSEBNO OPOZARJAMO!

but oblik meščanskega družbenega življenja in to tem ostreje, čim bolj se je bližal nov svetovni spopad.

Vse te in take premise so dobile svoj jasen izraz v organizacijah meščanske akademске mladine in straneh njih glasil, ki so nam lahko ob pazljivem sodelovanju pravi barometer dviganja in padanja nato ponovnega vstopa dviga njih glasu s pozivom na

gotovo obdobje, iskati med posameznimi vrsticami ali izluščiti iz skratkanih odstavkov flegalnega tiska, se vsaj delno osloniti na poročila in napade buržoaznega časopisja in poiiskati tiste redke primerke flegalnih publikacij, ki so ohranjene. Vendar pa iz tega, predvsem propagandnega materiala ne moremo razbrati vsega tistega notranje-organizacijskega dela, ne moremo

natančno očrtati obseg tega dela in si končno ne moremo predočiti kakšna je bila vsebina in kakšne so bile oblike frakcijskih borb v levčarsko usmerjenih vrstah akademске mladine.

Raziskati te stvari, poliskati še event. obstoječi arhivski material, ugotoviti kje, pod kakšnimi pogoji in v kakšni obliki se je vršilo tkzv. »minirane buržoaznih organizacij« — vse to bi bila stvar posebne temeljitje raziskave. Pompozniti je treba tu, da bi ob vsem tem ne šlo le za ugotavljanje oblik in vsebine gibanj akademске mladine in to zato, ker so ta gibanja neposredno povezana in delno celo iskotajna z razvojem n.p.r. PK SKOJA

Dalje bi rad tu opozoril, da je pogostokrat težko ločiti študentske organizacije ali študentska gibanja od splošnejših istodobnih pokretov. Tako so razne klerikalne totalitarne oblike povezane v širše kongregacije ali pa, da vzamemo primer, katoliškega mladinskega gibanja 20. let ne moremo do kraja razumeti, če

ne poznamo istodobnih pokretov in teoretičkov tega gibanja tudi drugod. Pravtako je zlasti v dobi združevanj in koncentracij težko opredeliti neko gibanje oz. bolje organizacijo kot izrazito študentsko. Tako je prišlo do vse pogostejših skupnih nastopov študentske in dijaške mladine, do skupnih zborov, taborov itd., kar ni moglo razrešiti niti katoliško prizadevanje po stanovski organiziranosti, o čemer nam priča spor med Ehlischom in Tomčevim naraščanjem v zadnjih letih pred vojno.

Se posebej pa je treba poudariti tudi to, da avtonomija za univerzitetnimi vrati nikakor ni ustvarjala nekega posebnega življenja, temveč so družbeni činitelji posegli prav tako in v skoraj istih oblikah kakor drugam tudi v življenju na univerzi. Prav tako je n.p.r. kriza v organizacijskem življenju akademске mladine kot v ostali slovenski javnosti v obdobju dilatacije in pravičnega raste totalitarne miselnosti v študentskih in drugih organizacijah v zadnjih letih pred vojno.

Razvoj študentskih gibanj med obema vojnama

Tako se mi zdi nujno postaviti vprašanje, ali je to in to mladinsko gibanje nastalo kot gola reakcija na obstoječe stanje, na takšno ali drugačno ureditev temeljnih institucij človeškega sožitja, ali pa gre tu samo za novo generacijo, ki ima namen in voljo prevzeti dediščino svojih prednikov, jo braniti in jo event. že po več ali manj začrtanih smernicah razvijati dalje. Gre tu pač za vprašanje ali igra mladinska organizacija samo navadno podružnico, ekspozituro matičnih političnih strank in organizacij, ali pa gre za mladostno im-pulzivnost in iskanje nove vsebine in novih oblik, ki ravno vsled mladostne emocionalnosti dostikrat presegajo okvir objektivne družbene stvarnosti. Tako se mi zdi, da sta si pri mladinskih gibanjih v stalni kontraverzi emocionalni element in racionalno gledanje na stvari. Posameznim obdobjem z realnejšim gle-

danjem na politično, gospodarsko ali kulturno življenje sledijo ali predhodijo faze kričavega navdušenja; teoretičnanju in načelnotnemu reševanju stvari, ki je včasih res predpriprava za poseganje v neposredna pogajanja, sledijo konkretne akcije. Zgodi pa se, da ekspansionistično pisanje kličejev utihne brez da bi se spoprijelo z dejanskim življenjem. Tako spreminjanja, nihanja, ki bolj ali manj odgovarjajo življenju, dogajanju v gospodarskem in političnem življenju srečujemo v vseh grupacijah slovenske akademске mladine med obema vojnoma.

Prvemu navdušenju sledijo leta razočaranja, ki fundirajo tako v racionalnih kot gospodarsko-političnih prilikah. Težnji po zlitju v neko jugoslovansko nacijo se zoperstavlja po nacionalni neodvisnosti, socialno-revolucionarna gibanja, ki so ob gospodar-

ske prosperiteti in povečanem pritisku zaspala, se ob prvih pojavih novih gospodarskih kriz zopet obujajo k življenju. Različne skupne reagiranje na te enotne, povezane pojave vsaka po svoji mentaliteti, ki odgovarja njihovemu družbenemu položaju. Obe tradicionalni slovenski družbeni smeri — liberalna in klerikalna sta branili svoje položaje, skušali sta jih utrditi proti rastoči nevarnosti. Tudi te skupne posedujočega razreda so jasno videli krizo v katero je meščanska družba zašla in se niso čutili dovolj trdne, močne, da bi puščale s krizo prihajajoče pojave ob strani. Zato so tudi sami posegli po zdravljenih sredstvih in pisali recepte. Pristiljeni so bili polemizirati z idejami, ki so postale last razreda, ki jim je bil nevaren. Ostajalo pa ni pri debatah in besedičenju; moralo je priti do radikalnejših ukrepov, do različnejših oblik dilatacije in

Novele treh

V zadnjem času so postali skupni nastopi naših mlajših pesnikov, prozaistov in likovnikov v slovenski kulturni javnosti že kar priljubljeni; tako smo približno leto dni po izidu zbirke »Pisni kirih« topot dobili knjigo »Novele treh«, ki jo sestavlja proza Andreja Hienca, Frančka Bohanca in Lojze Kovačiča.

Andrej Hienec je priobčil dve novele od katerih je ena z naslovom »Onstran livade je rožar«; zanj vsekar značilnega. Dejavnost se odvija v času, ko je stara država razpadla in so Siptari nastopili z nesilno svojimi dolgotrajno sovraštvo nad srbskimi priseljenci. Vodi jih Zilbar

cer tako, da kar čutimo, kako se trga sem ter tja in išče izhoda; problem zanj samega še ni rešen. Zdaš svoje junake razkrinkava in jih obsoja, zdaj spet se nekako prepiša in jih skuša po vsej sili opravičiti. Ti dve težnji se neprestano prepletata med seboj tako, da se avtor povsem posveča zdaš eni zdaš drugi, ne zadržuje oboje istočasno in zato ostaja nekam enostranski. V zaključku skoro vedno zmaga druga težnja. Glavni junak, torej glavni krivec se vedno s kakšnim dejanjem popolnoma opraviči, dokeže spet svojo moralno čistost in dobi inogokrat celo nadih heroičnosti.

V tej svoji shemi se Hienec trdovratno ponavlja, ponavlja na tak način, da se nam tu in tam vzbudi dvom v njegovo iskrenost. V začetku ostro in odločno zastavljeni problem se ob taki, pogostoma precej nasilni razrešitvi razblini v nekam sentimentalno obarvano usmilitje s samim seboj. Vedno je v njegovih junakih nekaj, kar bi rado planilo na dan, toda tik preden se to zgodi, se umaknejo nazaj in nam naglo razodejajo, da je niso tako glabljeno, kajti — pogledimo vendar, česa vsega so zmogli! Ta nagli preobrat je pri Hiencu vedno izkonstruiran in jemlje vlogi vlogam figuram ne samo plastičnost in prepričljivost, temveč tudi sposobnost, da bi vzbujale v nas sočutje do človeške nemoči in nesreče.

Tudi v drugi noveli »Noči« lahko zasledimo isti problem, le da je tu manj določen. Usta, ki je pravkar pokal na desetine ljudi, trepeče vso dolgo noč v strahu za življenje svoje žene in otroka, ki ga pričakuje. Med porodom neposredno spozna, kako mukoma se življenje poraja, zave se svoje krivde in ob koncu izroči Mar-

zdrkne nazaj v skupno strugo in izgine.

Bohanec se tudi tu ni dokopal do prevelike originalnosti. Misel o minljivosti človeškega življenja se je prelo sko in sto let spreminjala zaradi svoje splošne veljavnosti v nekaj aksiom, ki ga večina ljudi brez ugovorov prištevajo. Tako ugotovitev dejanskega stanja je zato nezanimiva vselej, če se iz nje ničesar ne izvaja. Bohanec pa ostaja samo pri ugotovitvi, ki smo jo že davno spoznali in že tisočkrat slišali. To smo po sebi se ni tako hudo, huje je to, da ta splošna, obrabljena in v tem primeru precej banalna misel nadomešča avtorju lastno, individualno doživetje.

Prav tako je tudi druga novela z naslovom »Ike«. Tudi tu kar mrgoli starih resnic kot na primer: »Vsak človek ima samo svoj pot pred seboj...« in podobno in ki so prav zaradi pogostote rabe že izgubile ves prizvok resničnosti. Ika, ki omahuje med belogardisti in partizani, je prav tako medla in zmedena, kakor Jasna. Njena psihologija je čisto nedoločna in lahko povzroča. Avtor je podobno Iko, ki bi lahko bila zelo preprosta, vročerkovno dekle, umetno zabrisal in ji skušal dati neko problematično težo. Ker pa problema samega sploh ni postavil kot problem, temveč le kot vrsto v precej nerazumljivem psihološkem zaporedju naštetih dejstev, se mu to ni ravno posrečilo. Zdi se, kot da je Bohanec v začetku veseli postavil okvir za svojo novelo, zdaj mu pa vse uhaja iz tega okvira in se razteka na vse strani. Med drugim manjka tudi tako odločna in krepka organizacija materiala, kakor smo jo lahko opazovali pri Hiencu in ki jo najdemo tudi pri tretjem udeležencu tega skupnega nastopa, pri Lojzu Kovačiču.

Kovačič svojo snov popolnoma obvlada. Njegov predmet je vladanje, običajno življenje običajnih ljudi, ki jih riše v vseh njihovih malenkostnih problemih. Vrsti krajših črtic, zbrana pod naslovom »Ljubljanski razgledi«, nam razkriva življenje, ki se odvija v podstrešnih sobah, polnih prahu, po temnih, mrzlih vezeh, na cesti, v pisani zmešnjavi. Na meji kjer koli drugje Kovačič podaja to življenje popolnoma nepristransko ter z iskrenim sočutjem do notranje in zunanje človeške revščine. Kot drobne umetnine izstopajo iz okoli »Ljubljanske« svoje priročno realistično atmosfero. »Ves svet mi zavidas z živahno razgibanim in peštrim tonom, zlasti pa »Ljubljana, umazana Ljubljana«, ki se odlikuje po prizni zaradi materiala in po sočutni, razumevalni ironiji, s katero sta oblikovani obe starki, Tereza in Hana. Črtice »Po sedmih letih«, »Svita se« in »Mrak lega na zemljo« so obarvane z nekoliko grenkim in pretresljivim tonom. V vseh pa nam cela kopica drobnih dogodkov in malenkosti, ki jih Kovačič zbira z izrednim darom za opazovanje in z veliko tenkočutnostjo, posreduje vtis resničnega, golega in oskrunjenega življenja.

Kovačičeva proza ni problematična in tuja. Ljudi. Samo preprosta in predvsem brez sentimentalnosti nam pripoveduje in s tem podaja verno sliko malega sveta, iz katerega je zrasla. Tudi v tem ozkemu okviru se marsikaj dogaja — marsikaj umazane zlega, podlega, marsikaj veselega in lepega. Ljudi, ki tu žive, je Kovačič neposredno prikazal v njihovi vsakdanji borbi za obstanek. Zato njegove drobne razglednice lahko pomenijo za vsakega, še tako razvjenega bralca ljubeznivo in mikavno čtivo.

Bohane Franček

imentalnosti nam pripoveduje in s tem podaja verno sliko malega sveta, iz katerega je zrasla. Tudi v tem ozkemu okviru se marsikaj dogaja — marsikaj umazane zlega, podlega, marsikaj veselega in lepega. Ljudi, ki tu žive, je Kovačič neposredno prikazal v njihovi vsakdanji borbi za obstanek. Zato njegove drobne razglednice lahko pomenijo za vsakega, še tako razvjenega bralca ljubeznivo in mikavno čtivo.

NADALJEVANJE POGAJANJA ZA ITALIJANSKO-JUGOSLOVANSKO KOPRODUKCIJO »VOJNE IN MIRU«

Filmsko podjetje »Avala-filma« nadaljuje ta dni pogajanja z italijanskimi filmskimi proizvajalci o skupnem snemanju zgodovinskega filma »Vojna in mir«. V ta namen sta prišla te dni v Beograd Luigi de Laurentis, filmski producent, in tiskovni čef »Unitalia-filma« Pierpaolo Pinesci, ki bosta ob tej priložnosti predvajala v Beogradu tudi filme »Odiseja«, »Ulica«, »Rimljanka« in »Neapeljsko zlato«. V drugi skupini, ki bo prispela v Beograd v soboto, pa so: režiser »Odiseja« Mario Camerini, režiser »Ulice« Federico Fellini, nosilka glavne vloge v filmu »Ulica« Giulietta Masina ter filmska proizvajalca Gino de Laurentis in Carlo Ponti. Sljehov obisk je v zvezi s predvajanjem novih italijanskih filmov v Beogradu.

Razstava otroških risb je vzbudila veliko pozornost

BEOGRAJSKI ŠTUDENTI - PESNIKI

Po dogovoru o izmenjavi literarnih prispevkov z redakcijo »Studenta« objavljamo — vzporedno s komentarjem — pesmi beograjskih študentov. V okviru tega sestavka je bila v prejšnji številki »Tribune« objavljena tudi pesem B. Timotijevića. Ostale pesmi, ki nam jih je poslala redakcija Studenta, bomo objavili v prihodnjih številkah.

Lirika beograjskih študentov, enakih po letih, a različnih po vsebini in načinu svojih pesniških izpovedi, nas privlači tako s nevsihljivostjo kakor nadarjenostjo svojih ustvarjalcev. Seveda je nemogoče pregledati in oceniti vse, kar skušajo v poeziji doseči številni mladi začetniki; zbornikov njihove poezije, po katerih bi lahko spoznali in ocenili splošno usmerjenost in težnjo naše študentske lirike v vsej njeni širini, ni in jih verjetno nikoli ne bo. Pač pa so v javnosti že vzbudila pozornost imena nekaterih od njih, mladih pesnikov, katerih poeziji se vedno bolj odpirajo vrata uredništev naših časopisov in revij — kljub temu, da so tudi njihovi začetki čisto še nesigurni in tipajoči. O tem, da bi jih lahko ločili na posamezne bolj ali manj podobne skupine ali pa jih celo vzporejali, na prvi pogled ne more biti govora. Zelo so

si različni. Vendar: zrasli so in še rastejo ter zajemajo iz skupnega, domačega okolja, iz njegove realnosti. Razlikujejo se po načinu, kako to realnost sprejemajo in reagirajo nanjo. Treh pa pesmi, ki so nekateri od njih bile že objavljene, predstavljajo le skop prerez poezije mladih Beograjčanov; v tem prerezu pa je že začrtana linija bodočega razvoja...

Formalno široko zasnovana (čepav strogo regulirana), vsebinsko v neke vrste pomoln intelektualizem usmerjena izpoved Borislava Radovića je še vsa odraz človekovega doživljanja poslednje vojne.

V stilih Božidara Timotijevića zapoje kremeniti in zvočni srbski jezik. Njegova pe-

sem opeva rodno srbsko zemljo, njene reke, cvetje ob njihovih bregovih, les in kamen, ki ga vale s seboj. Najdete odmeve dijaške mladosti; v njihovi preprosti blagolastnosti so našli svoje mesto tako splošne misli in čustva gimnazijskega kolektiva, kakor subjektivna doživetja mlade pesnice.

Polna srbske vedrine je pesem značilnega lirika Tomislava Mijovića. Nikdar ni anonimni in medel; saj odkriva v svojih pesmih svetove, ki so mu blizu — ali bolje: v katerih živi.

Topli, skoraj baročno bogati

so stili ljubezenske in domovinske pesmi Zarka Burovića. Ljubi skromni, oguljeni pejsaž svojega črnogorskega domačega kraja, pa tudi travnički, bogastva in lepote daljnih in nepoznatih krajev.

Prvoljub Pejatović, Arsa Jovanović in Jovan Nešković so dovolj čustveno in intelektualno razgibani, da ustvarijo pesem o svojih otroških in mladinskih letih. Po tematiki in intenziteti pesniškega izraza so si podobni. Enkrat tiho, drugič glasno govorje mlade mu bralca. Upajmo, da ga ne bodo razočarali v njegovih pričakovanjih.

Jovan Nešković

Deset mojih godina

Pre deset godina bio sam sličan ptici, Drveće, ljudi, more i sve stvari imali su samo deset mojih godina.

Kao prsten, horizont mi je bio blizak. Spajao sam planine i nebo u nevinoj senci mojih deset godina.

Od vode i od prstiju gradio u blatu smisao i ispirao zlato.

Kao parčad sunca na obali u pesku ležalo je deset mojih godina.

Sve su devojke imale samo deset godina. Osećam na njima kako mi prilaze i kako se udaljuju deset mojih godina.

TOMISLAV MIJOVIĆ:

RODLENJE

Jutros je neko dočepao za grlo tišinu.

I svi znamo:

Medj nama je još jedna goišava čigra,

još neko ko će da voli vrapce

i kreket s obližnje reke,

još neko ko hoće da strepi nad životom pepeljuge,

da ga alja leptire

i bude zaljubljen u nacrtanu njušku zeca.

Jutros je neko dočepao za grlo tišinu.

„GOSAD“ Ljubljana, Prečna ulica 4

želi vsem svojim sodelavcem in poslovnim prijateljem srečno in uspešno

ново leto 1955

OKRAJNI ODBOR

Socialistične zveze delovnega ljudstva

v Radovljici

čestita vsem študentom radovljiškega okraja srečno in uspešno Novo leto 1955

Tovarna

pletenin in nogavic v Lesceh

priporoča tudi v prihodnjem letu svoje izdelke in vsem svojim malcem želi

Srečna nova leta!

Nova doba za šport na UNIVERZI

17. JANUARJA BO OBČNI ZBOR NOVEGA DRUŠTVA

V zadnjem času smo že večkrat pisali o novem športnem društvu, ki ga ustanavljajo ljubljanski študentje. Kot vse kaže, se je po dolgem odlašanju le približal tisti dan, ko bomo stopili pred javnost z novim imenom in okrepljenimi načeli. Predstavniki klubov so se sporazumeli, da bo ustanovni občni zbor novega društva dne 17. januarja.

Ob tem dogodku se sprašujemo, če se študentom športnikom na Univerzi res obeta nova — boljša doba? Če v naši novoletni anketi smo lahko spoznali, da klubi od novega društva pričakujejo precej. Lahko bi rekli, da je njihova največja želja trdna organska celota, kakršno so dosedaj pogrešali, saj je bilo dolo klubov tako zelo decentralizirano, da je mnogokrat oral vsak po svoje, kar seveda ni prav. Menda je v tem pogledu prednjačil ASK, ki je imel enozadostno zvezo z ASO, posebno se, če vemo, da so mnogi po uspehih in obnašanju ASK ustvarjali merila o celotnem študentskem športu. Brez dvoma je ta organizacijska enovitost tisto, kar mora društvo dati sekcijam in klubom, ki se bodo vanj vključili. Mnogi pričakujejo tudi materialne olajšave. Pričakujejo, da se bo vsaj del skrbi za finančna sredstva prevrnil na novo društvo. Res je, da bomo sedaj z večjimi zahtevami stopali pred družbo in družbene organizacije, vendar je težko misliti, da bo društvo že v začetku osredotočilo svojo dejavnost prav na finance, saj smo že zgoraj omenili, da bo prva naloga trdna organizacija. In s to bo po vsej verjetnosti precej dela.

Nekaj je, na kar pozabljamo pri naših razpravljanih o novem društvu. V našem listu smo napisali zelo malo besed o širšem športu, to je o tistem športu, ki bi po vsej pravici nosil ime: študentski šport. Pisali smo o naših sekcijah in klubih, pisali smo o naših tekmovalnih uspehih, pozabili pa smo na našo borbo za študentski športnik, kar bi moralo biti na enem izmed prvih mest med cilji in nalogami novega športnega društva. Ni dovolj, da skrbi za množičnost zvrstov, da bi se študentske športne klube in sekcije, ki naj bi

Dom na Kofcah bo kmalu poln študentov

športnih igrarh, šahu ali atletiki, tekmovalna med študentskimi klubi v podeželju in podobno — vse to mora podpirati, organizirati in prirediti novo športno društvo. Dati pobudo za taka tekmovanja, na to ne smemo pozabiti!

Morda lahko štejemo med važne naloge novega društva tudi borbo za uvedbo telesne vzgoje, kot predmeta na naši univerzi. Res je, da je to naloga študentske organizacije, vendar je novo društvo v prvi vrsti poklicano, da stori nekaj v tej smeri. Vedeti moramo, da je velika večina študentov brez najmanjše telesne vzgoje, da so bili pri zadnji telovadbi uri poslednji v telovadnici...

Če hočemo, da bodo že prvi koraki novega društva uspešni, potem moramo seveda v čimvečjem številu pohiteti na ustanovni občni zbor. Ne gre nam zato, da bi bila dvorana polna. Gre za to, da bi slišali čimveč predlogov za bodoče delo, da bi se sporazumeli o statusu, o pravicah in dolžnostih novih članov. Spoznati je treba naloge, ki nas čakajo s tem, da se vključimo v novo organizacijsko celoto, saj ne smemo misliti samo na to, da bomo imeli čimveč denarja, da bomo lahko kupili trenerke, drese in kaj vem kaj še!

STUDENTI POZORI

Planinsko društvo Univerza je rezerviralo za ves februar dom na Kofcah v Karavankah. Na Kofcah, kjer so idealni smučarski tereni, bodo priredili 4 enotedenske smučarske tečaje, seveda pod strokovnim vodstvom. Tečajji niso namenjeni le članom društva, ampak vsem ostalim študentom, kakor tudi začetnikom v smučanju. Pozivamo študente, da se prijavijo do 25. t. m. na PD Univerza, Miklošičeva 5a. Kakor so nam javili iz pisarne PD, bo cena tečaja zelo nizka. Študentom, ki nameravajo nekaj zimskih dni preživeti v hribih, priporočamo, da se v čim večjem številu poslužite te priliko.

Kronika lanskega leta

Znano je, da imajo v Sarajevu dva nogometna prvoligaša. Razumljivo je, da je za nogometne tekme prve lige poseben med študenti veliko zanimanje. Oba kluba »Sarajevo« in »Železničar« sta uvidela zanimanje študentov in tvedla prodajo posebnih vstopnic za študente s 50% popustom. Tako lahko v Sarajevu študentje gledajo tekme za polovico cene — ne tako, kot pri nas — na najslabšem prostoru. Morda bi lahko tudi Odred pričel s to prakso, seveda bi morali najti primeren način, da bi ne bilo izkoriščanja.

Kirk Douglas je ljubljencem našel filmske publike. Znan je po svojih odličnih kreacijah, zaslovel je predvsem s filmom »Fant s trobent«. Prav sedaj pa so uvrstili v spored še nov film istega igralca: »Sampson«, ki je po svetu požel precej uspeha.

Mesec JANUAR je potekal žalostno. Silverster je pospravil štipendije in po univerzi si čul pesem: »Vprašam mlekárco, kam je veselje šlo!« Veselja ni bilo nikjer, prišla pa je senzacija z obnim zborom profesorkega društva. V TRIBUNI se je tipkalo, v Poročevalcu pa se desifrirali stenogrami... Ala, januar je, pa je že vroče!

V FEBRUARJU se je pokazalo, da je to mesec svetlega Kurenta. Po univerzi so hodile šeme, sama maškarada. Na izpitih se je padalo, pogojev nismo dosegli. Zopet je zavel mraz. Športni urednik Tribune se je na prvenstvu univerze v Kranjski gori polomil, predsednik UOJ pa je smučal v plašču.

MARCA smo se peljali v Skopje na kongres, v domu Ivana Mojzerja pa so dekleta sklenila, da imajo lahko trikrat na teden ob nedovoljenem času obisk (o šmentana ljubizen, kaj bo šele v maju?)

APRIL je muhast, zato so na medicinski pogrel lanske zgodbo iz pato-fiziologije. Knjigovodkinja menze MLO je dobila živčni zlom, ker smo se borili za novo menzo, ter je v deliriju predlagala, naj dobimo Union.

MAJA je Sinki otvoril Osrednjo menzo s steklenico šampanjca, vendar kuža, ki je bil tekočino, ni bil pijan — laže je bila sama voda. Takrat je bil tudi študentski festival. Na zaključnem plesu je bilo veselo, sodniku za vrekške ni bilo dolgčas.

JUNI, JULIJ IN AVGUST. Vinček pij, za ženske pust! O, pa ni bilo tako. Junija so bili izpiti, pisali smo formularje za

potne liste, švercali z devizami in slivavko, odhajali na prakso in v brigade.

SEPTEMBRA IN OKTOBRA je zasmrdelo po univerzi. Prišla je brucovska golazen in začele so se priprave za brucovske izpite.

NOVEMBRA IN DECEMBRA so bili brucovski večeri, študentski plesi, knjižnični zasiedana, menza nabasana! O, prokletu življenju!

Ob zaključku kronike bi na vedel še nekaj podatkov — žal pa urednik že vpije, naj bomo gotov, zato bi samo nakazal, kaj manjka: število poročenih in ločenih, število študentov-atekov in mamic, število kaznovanih od sodnika za prekrške, povprečje alkohola na enega študenta in končno morda tudi — ocene pri študiju.

GLOSE IZ NAŠEGA ŽIVLJENJA

EKSISTENCIALIZEM V LJUBLJANI

Bodite eksistencialisti, predragi ljudje. Hodite umazani, strgani in z divjimi košatimi lasmi. To je del naukov iz zahoda o eksistencializmu. Pri nas ga ne ljubimo, o kje, nasprotujemo mu, od družbe ne pa do ostalih ljudi.

A glej, eksistencializem je našel v Ljubljani pristaže. Kdo si je upal, sprašujete? Hudčki radovedni, sulci možni navlni: Nazadnje vas bo vrglo ko vam povem.

Poborniki eksistencializma so postala vsa brivska pod-

Sreča je, če prideš v menzi na Naselju na vrsto...

jetja v beli Ljubljani. A? Da ga lomim, pravite? Prav nič. Strizenje 60 dinarjev (šestdeset). Strmitje? Je to v skladu z načeli o higieni? Ni in ne more biti. Brivci so šli na lino eksistencialistov. Imeli bomo dolge lase, umazane ovratnike... Smo kaj krivi? Mi ne, pač pa brivci.

NOVODILO

Zabavna stran priporoča vsem funkcionarjem združen, ki so obremenjeni s pisanjem karakteristik za vojne odseke, da si za olajšanje posla nabavijo sanjsko knjigo. Prosilca

predavani. Tisti pa, ki so celo leto posedali na predavanjih morajo to dokazati. Kdo bi si zaradi tega delal skrbi. Vsa čast tistim, ki jim gre. Predavanja so obvezna za profesorje in neobvezna za slušatelje. Prideš lahko na predavanje in ni nujno, da bi profesorja poslušal. Igraš lahko »človek ne jezi se«, potapljaš podmornice, bereš časopise, če si truden lahko zaspiš, samo hrkati ne smeš. Če profesorja ni v predavalnici, predavanje

predavani. Tisti pa, ki so celo leto posedali na predavanjih morajo to dokazati. Kdo bi si zaradi tega delal skrbi. Vsa čast tistim, ki jim gre. Predavanja so obvezna za profesorje in neobvezna za slušatelje. Prideš lahko na predavanje in ni nujno, da bi profesorja poslušal. Igraš lahko »človek ne jezi se«, potapljaš podmornice, bereš časopise, če si truden lahko zaspiš, samo hrkati ne smeš. Če profesorja ni v predavalnici, predavanje

predavani. Tisti pa, ki so celo leto posedali na predavanjih morajo to dokazati. Kdo bi si zaradi tega delal skrbi. Vsa čast tistim, ki jim gre. Predavanja so obvezna za profesorje in neobvezna za slušatelje. Prideš lahko na predavanje in ni nujno, da bi profesorja poslušal. Igraš lahko »človek ne jezi se«, potapljaš podmornice, bereš časopise, če si truden lahko zaspiš, samo hrkati ne smeš. Če profesorja ni v predavalnici, predavanje

predavani. Tisti pa, ki so celo leto posedali na predavanjih morajo to dokazati. Kdo bi si zaradi tega delal skrbi. Vsa čast tistim, ki jim gre. Predavanja so obvezna za profesorje in neobvezna za slušatelje. Prideš lahko na predavanje in ni nujno, da bi profesorja poslušal. Igraš lahko »človek ne jezi se«, potapljaš podmornice, bereš časopise, če si truden lahko zaspiš, samo hrkati ne smeš. Če profesorja ni v predavalnici, predavanje

predavani. Tisti pa, ki so celo leto posedali na predavanjih morajo to dokazati. Kdo bi si zaradi tega delal skrbi. Vsa čast tistim, ki jim gre. Predavanja so obvezna za profesorje in neobvezna za slušatelje. Prideš lahko na predavanje in ni nujno, da bi profesorja poslušal. Igraš lahko »človek ne jezi se«, potapljaš podmornice, bereš časopise, če si truden lahko zaspiš, samo hrkati ne smeš. Če profesorja ni v predavalnici, predavanje

predavani. Tisti pa, ki so celo leto posedali na predavanjih morajo to dokazati. Kdo bi si zaradi tega delal skrbi. Vsa čast tistim, ki jim gre. Predavanja so obvezna za profesorje in neobvezna za slušatelje. Prideš lahko na predavanje in ni nujno, da bi profesorja poslušal. Igraš lahko »človek ne jezi se«, potapljaš podmornice, bereš časopise, če si truden lahko zaspiš, samo hrkati ne smeš. Če profesorja ni v predavalnici, predavanje

„Priateljstvo je pot k sreči“

BESEDA, DVE O INDIJSKEM ŠPORTU. BOSONOGI NOGOMET. SVETOVNI PRVAKI. ŠPORT V DŽUNGLI

V zadnjem času mnogo govorimo o Indiji. To deželo vedno bolj spoznavamo. Odkritja, ki jih doživljamo so za nas presenetljiva. Nismo se zavedali, da je ta dežela tako bogata, pa naj bo to v gospodarskem ali kulturno zgodovinskem pogledu. Športnike bi seveda zanimalo kaj več o indijskem športu. Podatki o tem so bolj skopi, a kljub temu bi radi ustregli vsem tistim, ki jim je pri srcu ta dežela, ki je postala tako veren prijatelj naše države. In gotovo se ne motimo, če mislimo, da nam je vsem zelo pri srcu.

Indija, dežela slonov, opic, tigrov in leopardov. Da, vse to toda tudi še marsikaj drugega. Indija je tudi dežela športa. Mnogi, ki zvesto zasledujejo športne dogodke, bodo lahko takoj ugotovili, kje so slišali kaj več o indijskem športu. Bilo je pred nekaj leti, ko sta se na XV. olimpijskih igrah v Helsinkih srečali nogometni reprezentanci Indije in Jugoslavije. To je bila prva tekma na olimpijadi in obe nem je bila Indija tudi prvi nasprotnik Jugoslavije. Rezultat ni bil kdo ve kako vzpodbuden, saj so prejeli kar 10 krat žogo v svojo mrežo. In vendar so se do konca uporno borili, čeprav so bili skoraj brez moči proti tehniki naših igralcev. Čudnega ni pravzaprav nič, če so Indijci to tekmo in še mnoge druge izgubili s takim rezultatom. Na terenu namreč niso v enakopravnem položaju z drugimi moštvami. Zakaj ne, boste gotovo vprašali? Morda vam je že znano, da igrajo v Indiji nogomet z bosimi nogami. V primeri z nogometnimi čevlji je to precejšen minus.

Nogomet se v Indiji vedno bolj razvija, v zadnjem času so dobili tudi državna prvenstva in nekaj velikih turnirjev. Še nekaj je, kar bo verjetno obrnilo razvoj indijskega nogometa v drugo smer: pred nedavnim so izdali preloved igranja nogometa z bosimi nogami. Na ta način so naredili konec tej tradiciji, ki pa jim ni prinesla nobenega uspeha, pač pa so s tem vzbudili vedno simpatije pri gledalcih. Celo na neki tekmi v

Sovjetski zvezi so gledalci vpili: »Sezujte čevlje, saj so tudi gosti brez!«

Morda smo bili nekoliko nasilni, ker smo pričeli z nogometom, ker je pač pri nas najbolj priljubljena športna igra. Tam v Indiji je sicer vedno bolj čislana, a vendar ne najbolj. Za šport številka 1 v Indiji se je težko odločiti. Še sami tega ne zmorejo. Nihajo med hokejem na travi in igro, ki jo bi pri nas imenovali »polo na konjih«. V hokeju

Hokej na travi

na travi so neprekosljivi in nič čudnega ni, če so že dolga leta najboljši na svetu. Polo na konjih privablja na stadione, ki jih v Indiji ni malo, velike množice gledalcev in je posebno v zadnjem času velik konkurent priljubljeni igri hokeja na travi.

Če bi mislili, da je s tem spored indijskih športnikov končan, bi se motili. Tam go-

je še dolgo vrsto športnih panog, neg, med katerimi bi morali na ena izmed prvih mest postaviti rokoborbo. V tkzv. deževni dobi je med rokoborci kaj živahno, saj imajo celo vrsto tekmovalni, ki se pravzaprav neprekinjeno vrstijo in se zato ni kaj čuditi njihovi spretnosti. To je šport, ki ga goje povsod: v mestih in vaseh, v vojski in mornarici. Pri tem je zanimivo, da boks ni priljubljen.

Omenimo naj še šport indijskih kmečkih ljudi. Pri nas bi mu morda rekli sabljanje. Ali ste se že kdaj sabljali s kakimi palicami ali vejami? Skoraj gotovo. In v Indiji je to narodni šport. Sabljajo se z bambusovimi palicami. Mnogokrat lahko srečamo indijskega kmeta, ki bo nosil s seboj palico, na kateri bo mnogo zarez. S ponosom bo povedal, da pomenijo te zareze zmage v tem športu.

V Indiji je mnogo športnikov, čeprav ne streme po kaki

posebno kvaliteto. Vedo, da je šport potreben, da pomeni zdravje in razvedrilo in končno tudi prijateljstvo med narodi. Lahko rečemo, da so bili tudi naši in indijski športniki med prvimi, ki so navezali prijateljstvo med našima državama. Nehrujeve besede, ki jih omenjamo v naslovu, so za športnike še posebno velikega pomena.

Pod kožo smo vsi krvavi

Roko ha sree. Na univerzi je pravzaprav »heca«. Profesorji pravijo, da ni slušatelj (na predavanjih seveda), študent je za trdijo nasprotno. Da ni predavalnic. V takšni zmedbi protislovij res ne veš, komu naj verjameš. Kaj, da ni slušatelj? Kot gosenc je jih je na mladem zelju. Na glavo profesorja pride povprečno dvajset študentov. Vzemite statistiko v roke in boste videli, da to ni pripodoba. Gorje profesorju, če se mu ta go-

lazen spravi na glavo. Profesorji tožijo, da slušatelj ni v predavalnici, ko so predavanja. Dvakrat v semestru pa so predavalnice polne, da se lojmi od navala. Takrat se delijo podpisli. Stara je resnica, da so ljudje, posebno pa mladina »usekanje« na podpise. Med semestrom na predavanjih ni sile. Prostora je dovolj, da človek lahko raztegne svoje zmučene kosti. Po navadi dobijo podpise najprej tisti, ki sploh niso obiskovali

predavani. Tisti pa, ki so celo leto posedali na predavanjih morajo to dokazati. Kdo bi si zaradi tega delal skrbi. Vsa čast tistim, ki jim gre. Predavanja so obvezna za profesorje in neobvezna za slušatelje. Prideš lahko na predavanje in ni nujno, da bi profesorja poslušal. Igraš lahko »človek ne jezi se«, potapljaš podmornice, bereš časopise, če si truden lahko zaspiš, samo hrkati ne smeš. Če profesorja ni v predavalnici, predavanje

odpade. Ob takih prilikah nastane v predavalnici splošno odobravanje in slušatelji kričijo od navdušenja. Če pa na predavanju ni slušatelj, kar se tudi ob časa do časa zgodi, poje druga pesem v intonaciji profsorskega zbora.

Na splošno pa lahko rečem brez pretiravanja, da je na predavanjih proste zabave dovolj. Boste videli kaj bo iz tega še nastalo! Trenutno smo pred začetkom predavanja. Stopim v predavalnico in v nosu me je nekaj zažgečalo. Ne, na svoj nos se dobro za nesem, kajti ta me zlepa ne pusti na cedilu. Presneto je natančen v analizi oziroma Ožračje, nasičeno s plinastimi človeškimi izločninami. Ni čuda, da ljudje slabo obiskujejo predavanja, spričo pomanjkanja ventilacijskih naprav. Kolegica pri kateri sem se vsi dral, me opozori, da bo predavanje dolgočasno, zato me prosi, če bi bil toliko prijeten, da bi ji pomagal odviti klopič črne volne, medtem, ko bo ona pletla. Profesor začne predavati. Za mojim hrbtom je nekdo bitje privlekel iz torbice vsa kozmetična sredstva za lepoticenje in začela si je »maširati« tistnice.

»Kaj pa počnate, saj boste spravili predavatelja ob besedo?«

»Slišiš, ti gobezdalo,« je siknila skozi redke zobe na spodnji čeljusti, na zgornji pa je imela protezo in me pogledala zlobno, ko bi ji stopil na kurje oko. »Razpita krava, stresajte svoje vzgojne napotke na svoje otroke, ne pa na odrasle ljudi. Ali pa si najdi primerno delo. Če hočete, lahko sestreljujete podmornice.«

Zadovoljen zaradi bogastva našega jezika sem spremenil vsako njeno besedo s primer-nim odgovorom. Toda ona je kosila kot iz strojne. Kaj sem že hotel reči. Ženski jeziki...

V klopi pred mano je nek dolgin potegnil iz žepa pravto

pravcato lutko. Verjetno je bil iz mestnega lutkovnega gledališča, pa je predavanje izkoristil za generalno vajo za večerno predstavo. Nemogoče prizore je ustvarjal z lutko, tako, da smo pokali od smeha. Se celo kolega, ki je bral članek o letetih izročilih na galerijskem sedežu bolj zadaj, je za trenutek prekinil z branjem. Neposredno pred njim si je kolegica sezula čevlje, kakor da bi si hotela umivati noge. To že ne. Samo zanika na nogavici se ji je spustila in zbiral je sline od sosedov, da jo zaustavi.

Profesor pa je predaval, kakor da se okrog njega ne dogaja ničesar po starem klasičnem načelu »ničesar premalo povedati«, misleč, da ga na vsa uspeha poslušamo. Kolega v svetlem površniku blizu vhodnih vrat, ki je prejšnjo noč poklonil na žrtvenik brucovanja, je legel k počitku. Nekoliko čevljev od njega pa je starejši, poročni slušatelj pisal pismo svoji »prikolici«. Kakšna sreča, da nimamo vsi teh družbenih dolžnosti. Zada je družba »nenasitnih žrel« trla orehe in otepala pašeto od kalodonta s kruhom. Naj še omenim bralca »Pavlihe«, pjavu, ki je delala inventuro svoje denarnice, slikarsko dušo, ki se je kratkočasil z risanjem atomske lepote v kopalnem obliki in še marsikaj, kar pa je težko opisati. Verjemite mi pa, da na predavanjih nikakor ni dolgočasno.

T. Komar

POZOR NOVINARJI!

Pred kratkim je Ljubljanski dnevnik objavil, da so trije študenti razgrajali na Tromostovju. Zaključek vesti iz »revolucionarne rubrike« je bil: »Priporočamo sodniku za prekrške strogo kaznovanje študentov, ker ravno študenti so največji kalilec miru.« Vsi študenti smo kalilec miru. Izdajamo naslednji komentar: »Novinar Picek Jožek je ukradel g. Metki Kureščkovi kuro. Opozorjamo občinstvo, da pazi na novinarje, ker je to zelo poučen slučaj iz njihovih vrst.«

VSE REŠEVALCE NOVOLETNE NAGRADNE KRIŽANKE OPOZARJAMO, DA JE ZADNJI ROK ZA ODDAJA REŠITEV 15. JANUAR. — IZŽREBANH BO NAD 30 PRAKTIČNIH, BOGATIH NAGRAD

GRADBENO PODJETJE

**GRADITEJ
TRBOVLJE**

oooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooo

želi vsem srečno in veselo Novo leto!

TRGOVSKO PODJETJE

**ŽELEZNINA
V TRBOVLJAH**

★
 se priporoča vsem svojim odjemalcem še vnaprej in jim želi mnogo uspehov in zadovoljstva v Novem letu!

Ljudski odbor Mestne občine-Koper*želi vsem študentom srečno Novo leto!***Splošna
trgovska****EXPORT
IMPORT
KOPER***želi vsem svojim poslovnim prijateljem in študentom srečno Novo leto!*

Srečno in uspehov polno Novo leto 1955 želi

KOLEKTIV IN UPRAVA

ROG**TRGOVSKO
PODJETJE
ENGROS
NOVO MESTO****TRGOVSKO
GROSISTIČNO
PODJETJE****„TEKSTIL“****LJUBLJANA
Ciril-Methodova 3***ČESTITA ZA NOVO LETO!***„SAVA“****TOVARNA GUMIJEVIH IZDELKOV
V KRANJU**

priporoča svoje kvalitetne izdelke tudi v letu 1955 in želi vsem svojim odjemalcem in kupcem v Novem letu mnogo uspehov!

„NOVOTEKS“**TEKSTILNA TOVARNA
V NOVEM MESTU**

želi vsem svojim poslovnim prijateljem, odjemalcem in slovenskim študentom uspešno in srečno Novo leto!

LJUBLJANA-EXPORT

Podjetje za uvoz in izvoz
Ljubljana

čestita svojim
poslovnim prijateljem,
študentom in vsemu
delovnemu ljudstvu
polno in srečno leto 1955

Grosistično trgovsko podjetje

„TRGOPROMET“ Kočevje

želi vsemu slovenskemu ljudstvu
srečno novo leto 1955

Trgovsko podjetje

„ŠPECERIJA“

LJUBLJANA, Prisojna 7. Telefon 21-207

se priporoča vsem svojim odjemalcem
in jim želi srečno novo leto!

Gradbeno podjetje

„GRADITELJ“

v Trbovljah

želi vsem Trboveljčanom
prijetno praznovanje
Novoletne jelke in se priporoča!

Trgovsko podjetje

„ŽELEZNINA“

v Trbovljah

vabi svoje odjemalce
tudi še prihodnje leto
v svoje prodajalne.
Obenem pa jim vošči
prav veselo praznovanje
Novega leta!

„Cementarna“
Trbovlje

telefon: uprava Trbovlje 4.
Prodaja: Trbovlje 53

*Naš delovni kolektiv
želi vsem svojim odje-
malcem in poslovnim
prijateljem,
študentom in ostalemu
delovnemu ljudstvu
srečno in zadovoljno*

Novo leto 1955

Okrajni
ljudski odbor
Ptuj

se ob Novem letu spominja
vseh študentov ptujskega
okraja in jim želi v letu 1955
mного dobrih učnih uspehov
in mladostnega poleta.
Študirajte in vzgajajte se,
naš okraj potrebuje mladih,
dobrih strokovnjakov, ki bodo
dvigali kulturo in industrijo
naših mest in vasi

-METKA-

Mehanična tkalnica, CELJE
Telefon št. 23-90, Brzjav: 'METKA' Celje

Izdeluje vse vrste bombažnih tkanin
Kakovost prvovrstna
Cene konkurenčne

,DELAMARIS'
uvoz - izvoz IZOLA

čestita za srečno

Novo leto 1955

**Tovarna
sardin**

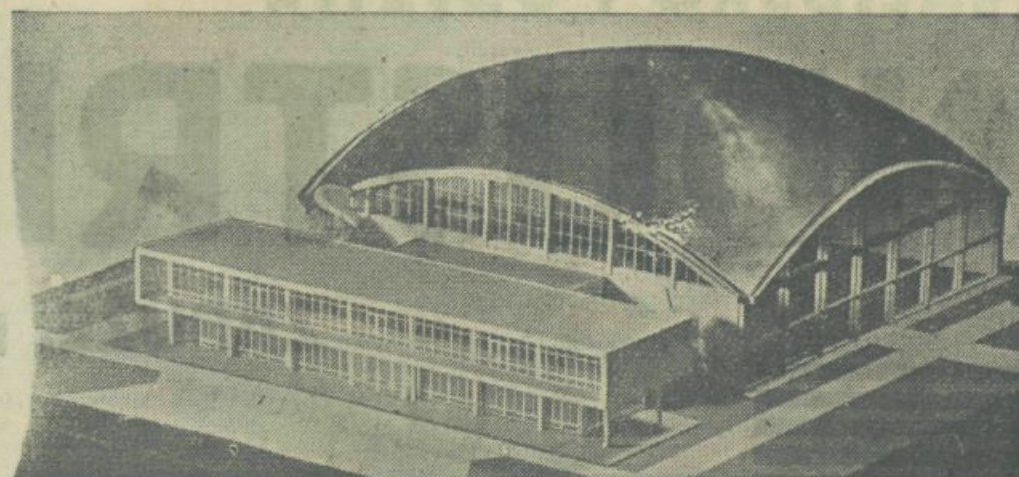
„Arigoni“
V IZOLI

**se priporoča vsem svo-
jim odjemalcem in jim
želi uspešno in srečno**

Novo leto 1955

ORGANIZIRAMO STALNE RAZSTAVE SLOVENSKEGA GO-
SPODARSTVA IN SPECIALNE SEJME ZA POSAMEZNE
STROKE GOSPODARSTVA, REPUBLIŠKEGA, ZVEZNEGA
ALI MEDNARODNEGA ZNAČAJA

**Gospodarsko
razstavišče**

,Ljubljanski velesejem'

Direkcija Ljubljana, Titova 48. do 50.

Telefon 31-321 do 31-324, 22-317 in 32-392

**želi srečno Novo leto vsem delovnim kolek-
tivom, športnim organizacijam in športnikom**

V ČASU, KO NI RAZSTAV, SO RAZSTAVNI OBJEKTI NA RAZPOLAGO TUDI ZA RAZNE ŠPORTNE, KULTUR-
NE IN DRUŽABNE PRIREDITVE.

Ljudski odbor mestne občine

RADOVLJICA

*želi vsem svojim študentom okraja Radovljica
srečno in študijsko
uspešno leto*

1955

Vsem športnikom in prijateljem športa in narave želi
srečno in uspešno Novo leto
1955 podjetje

**„Planica
šport“**

LJUBLJANA,
Likozačjeva 10

in vam priporoča svoje
izdelke:

smuči, šotore, konfekcije, ribiške palice itd.

Kratki umetniški
film

**„KOPLJI
POD
BREZO“**

po noveli Prežihovega
Voranc
»VODNJAK«

Režiser in scenarist: France Kosmač
Snemalec: France Cerar
Scenograf arh.: Tone Mlakar
Komponist: Blaž Arnič
Direktor filma: Povh Dušan
Slika: Palirani študent Grabelj
(Marjan Kralj)

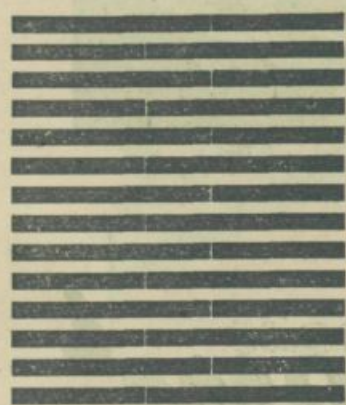

SREČNO NOVO LETO 1955!

INVALIDSKO PODJETJE

INDUSTRIJA SUKNA

ZAPUŽE, p. BEGUNJE

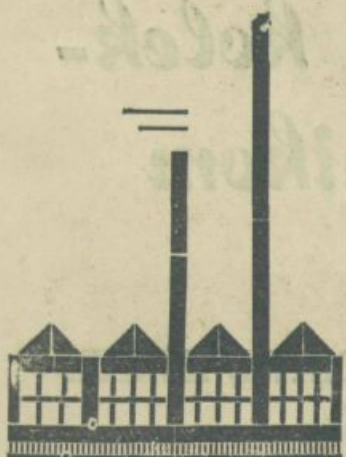
ŽELEZNIŠKA
POSTAJA
LESCE-BLED
TELEFON 324
(RADOVLJICA)

SPECIALITETA:

Loden v vseh barvah. Izdelujemo
volnene tkanine za moške obleke,
moške in ženske plašče, ženske
kostume in volnene odeje.

Naš cilj je zadovoljiti odjemalca z
dobro kvaliteto, najnovejšimi vzorci
in nizko ceno!

Zato se tudi v letu 1955 poslužite
naših izdelkov!

MNOGO SREČE IN USPEHOV!